

688.
1702, 10 12/
GVIL. HIERONYMI
BRVCKNERI D.

PANDECT. PROFESSORIS PVBLICI
CVRIÆ PROVINCIALIS
FACVLTATIS IVRIDICÆ ET SCABI-
NATVS ASSESSORIS
COLLEGII IVRIDICI h. t. DECANI,

DE
DISCRIMINIBVS,
QVIBVS MODERNI A VETERIBVS
ROMANIS IN CAVSIS AD MATRI-
MONIVM SPECTANTIBVS
DISTINGVUNTUR,
PROGRAMMA INAUGURALE.

JENÆ,
LITERIS WERTHERIANIS.

Joh. Jak. Bömer

GVIL. IHERON YMI
BRACKNERI D.

PANDECT. PROFESSORIS PVBLCI
CVRSVS PNBNCIALIS
PACVETATIS ILLVCE. ET ECCLIAE
IN TVS. ANNO. 1800
COLLEGIIVM IVDICIVM. P. DEGENE

DISCRIMINIBVS

QVIBVS. MODIVM. A. V. TIBVS
ROMANS IN. CAVSA. AD. NATI
MORIVM. SECVLARIIVS
DISTINCTIVS
PROGR. ANNO. 1800. N. E.

LENAE
LVSIVM. WILHELMIVS.

Stimus jam summo-
rum in Jure Honorum Candidatum,
cognomine ROEMER vel ROMA-
NUM, qui lectione Cursoria explican-
dam delegit l. 8. C. de Nupt. ab Impe-
ratore Gordiano ad quendam, nomine
Romanum, directam. Quis ille Ro-
manus fuerit, non jam solicite inquiremus; & Candidatus
noster adeo Suffenus non est, ut genus suum ab eo deriva-
re contendat, sicut hodie multi tale quid conantur, & me-
mini fecisse quendam cognatum meum, qui CASPARIS
NÆVII, Abavi mei, originem ducit a Nævio illo Romano,
ad quem Ciceronis epistolæ extant scriptæ. Licet enim
Nævii abavi familia quondam Colonix Agrippinæ fuerit,
celebris, & Romani tempore Agrippæ Colonos eo miserint
ad condendam novam urbem, longius tamen petitur ratio,
quod a Colonis illis Romanis etiam venerint Nævii, quo-
rum posterius eorumque nomina ad nostra duraverint tem-
pora. Nec tanta est FINCELIJ Poëtæ autoritas, dum lu-
gubri carmine JOHANNEM NÆVIUM, Casparis fratrem,
defunctum ita effert:

*Hic de Romana veterique propagine cretus
Forte etiam celebres enumeraret avos,
Quos Latium tenuit, sed post Germana recepit
Ausonios tellus fortis Agrippa Tuos.*

X 2

De.

Deducta ad Rhenum est Romana colonia quando,

Quæ vetus huic urbi nomen origo dedit.

Gloria non levis est celebrari gentis honore,

NÆVIVS hoc etiam nomine Magnus erat.

Ut rem dictu incredibilem aliis persvadeat. Poetarum enim more agit h. e. fingit Fincelius, & rectius sentit Publicistarum Princeps LIMNÆUS JENENSIS, qui, cum in Præloquio Tomi IV. Juris Publici mentionem Limnæi fortis Alexandri M. militis fecisset, postea subjungit: *Propensiori affectu Limnæi illius cineres prosequor, quod nomine mihi compar vixit. Possẽm etiam gentilem dicere, si eo ambitionis tumore laborarem, quo nostratum nonnulli hodie turgent, qui, ubi in veteri Historia, Græca vel Romana, nomen familiae suæ aquale reperiunt, protinus eandem cum illa unam, adeoque Græcæ vel Romanæ originis esse contendunt. At inanem hanc gloriam, quæ stultos quandoque vexat, semper a me procul habui, & fastidiosior lubens, non magis Limnæum illum meæ familiae fuisse, aut me istius esse, quam Limnæam civitatem, cujus mentionem facit Livius, mei est census vel meorum unquam fuit.* Ab hac vanitate alienus est Candidatus noster, & tantum ob nominis similitudinem, quæ ipsi cum Romano illo intercedit, arrisit ei citata l. 8. C. de Nupt. ut hanc præ aliis expositione dignam, judicaret. Sed & occasione nominis Romani jam explicabo, quibus moderni Romani a veteribus suis antecessoribus, si doctrinam spectes matrimonialem, unde lex illa est desumpta, distinguantur. Non tamen omnia discrimina memorabo, saltim aliqua adducam eaque sequentia (1) olim potestas legislativa & judiciaria in matrimonialibus competeat Imperatoribus & Secularibus, ut vocant, Principibus, ceu videre est e tot Constitutionibus Christianorum Imperatorum, Constantini, Theodosii, Arcadii Honorii & aliorum, in libro V. Codicis Justiniani per aliquot titulos, & alibi passim, ubi de matrimonio tractatur, comparentibus. Postea vero, cum Statum in Statu formarent Pontifices

ces Romani, potestatem illam circa matrimonium, Secularibus Imperantibus prorsus exclusis, sibi arrogarunt, quam Principes & Respublicæ Protestantes, excussa Papali autoritate, postliminio recuperavêre. Et quamvis *Guil. Ignatius Schüzius*, *Cameræ* quondam Imperialis Assessor, in *Manuali suo Pacifico* circa finem, de jurisdictione ecclesiastica disserens, nostros Germaniæ Principes Protestantes commiseratione dignos judicet, dum iudice ecclesiastico, controversias ipsorum matrimoniales dirimente, destituuntur, non tamen magis commiserationem merentur, quam summi terrarum Monarchæ, in causis secularibus superiorem inter mortales non recognoscentes. Ut autem (2) Papæ matrimonium suæ potestati & cognitioni vindicarent, in numerum septem Sacramentorum illud reculerunt; quicquid enim Sacrum, Sanctum, religiosum, pium audit, stabilita Papali Monarchia, protinus eximi merebatur Laicorum Imperio, & referri intra clericorum potestatem; hinc juramentum, quod veteres subinde Sacramentum dixerunt, sui fori esse adeo contendunt Clerici Pontificii, ut etiam contractus & alia negotia, cæteroque ad forum seculare spectantia, si iurejurando firmantur, suæ cognitioni asserere conarentur, & Baldus in *l. 1. C. de oper. libert.* jam suo tempore conquereretur, *Canonistas omnia ad suum imperium & suam molendina trahere velle, confer hac de re pluribus differentes Gail. 1. obs. 25. Scisler. de juram lib. 1. c. 25. §. 83. Schüz. in Volum. 2. Juris publ. Ex. VIII. §. XVI. Celeberrimus Sabaudix Jctus Anton. Faber, cum in Codice suo lib. 1. tit. 1. de Summa Trinit. & Fid. Cathol. ostendere vellet, Protestantes esse hæreticos, notas quasdam hæreticorum fufius exposuit, inter quas primum locum occupat Negatio; Nam meo iudicio, inquit, non parva nota est, quod omnia propemodum negant, affirmant pene nihil. . . . Quod si hoc faciunt eo consilio, ut nos onerent probatione, nec quicquam ipsi probare teneantur, ne pessimi sunt non modo Theologi, sed etiam Jcti. Nec enim apud Juris nostri sive*

autores sive interpretes dubitationem res habet, quin actor quis-
 quis est, probare debeat suam intentionem, etiam qua in negando
 consistat. Praesertim vero, si agat quis ad turbandum eum, qui
 sit in pacifica rei, de qua controvertitur, possessione. Varios
 postea recenset articulos a Protestantibus negatos, & n. 17.
 memorat, quod e Septem Sacramentis inficiuntur quinque,
 interque ea Matrimonium non agnoscant Sacramentum. Sed
 ut jam silentio transmittam, quae de notis haereticorum
 & speciatim de negatione adferuntur, cum ratio insti-
 tuti iustam eorum discussionem jam non permittat, pos-
 sessio illa, ad quam provocat Faber, non tam antiqua est,
 ut volunt videri Pontificii, quod ipsum *Cbemitius* contra
 Patres Tridentinos, in Concilio Sessione VIII. can. 1. ana-
 thema dicentes illis, qui plura vel pauciora quam septem
 statuunt Sacramenta, in Examine Concilii graphice admo-
 dum deduxit, & monstravit, demum a Lombardi Magistri
 Sententiarum temporibus septem, & non plura nec pau-
 ciora, credi cepisse Sacramenta, in prisca vero Ecclesia,
 septenarium illum numerum prorsus fuisse ignoratum; &
 hoc *Bellarminus Tom. II. Controvers. lib. 2. de Sacram. cap. 25.*
sub init. invita sua Minerva fateri cogitur. Nec Christiani
 Imperatores de Matrimonio leges ferentes, id ullibi in Jure
 nostro Sacramentum appellant. Praeterea (3.) laudatus
Jctus Faber, dum reprehendit in Protestantibus negationes
 quasdam, etiam carpit dicto loco nonnullas eorum affir-
 mationes, & inter illas n. 10. recenset, quod *copula carnalis*
civivis sive mari sive femina sit necessaria, ita ut nemo sine ea vi-
vere possit. Ego vero non putaverim, aliquem Protestan-
 tium sanæ mentis hoc unquam affirmasse. Non enim ab-
 solute cuivis homini necessarium statuunt matrimonium,
 sed ad vitandas pravas libidines præcepti divini, non arbi-
 trarii humani esse putant, ut matrimonium ineatur ab his,
 qui dono continentiae non sunt instructi. Quamvis enim
 multi existiment, mandatum illud divinum; *Crescite & mul-*
tipli-

uplicamini, saltim ad Adamum Evamque, & aliquos eorum posteros speclasse, hodieque multiplicato humano genere exolevisse, rectius tamen asseritur, in vigore suo illud eatenus adhuc mansisse, ut, qui dono continentix se præditos non sentiunt, matrimonium etiam sibi præceptum esse credant, ne genus humanum multiplicatum rursus intercidat, si omnes cælibatui, tanquam sublimiori proposito, inhærentes absque matrimonio vivere vellent. Quare Apostolus in epistola priori ad Corinthios cap. 7. v. 5. ubi cælibatum valde commendat, nihilominus illis, qui continentes non sunt, matrimonium injungit, adjecta ratione: *Quia melius est nubere quam uri.* Deus etiam in fœdere antiquo non tantum Clericis minorum dignitatum, sed & ipsi Summo Pontifici, in quo tamen peculiaris externa requirebatur sanctitas, conjugium permisit liberum, saltem ut hic matrimonium initurus virginem, non viduam, nec repudiatam nec vitiatam duceret, Levit. 21. v. 14. mandavit; unde Aaron, Samuel aliique religiosissimi Viri, summo functi Sacerdotio, in matrimonio vixere, & S. Paulus 1. Tim. 3. v. 2. inter officia Episcopi recensuit, ut una contentus uxore, polygamiam, Judæis in lege Mosis permissam, defugeret. Hoc institutum secuti Christiani & Romani primorum seculorum, prout Summi Theologi *Chemnitius* in *Examine Concilii Tridentini* & *Calixtus* in *Tract. de Conjugio Clericorum* fusius demonstrarunt, Clericis & Sacerdotibus conjugium non inhibuere, cælibatum autem, ad promtius expediendas functiones ecclesiasticas, commendarunt, quod hodierna Græca Christianorum Ecclesia, longe lateque per tot regiones diffusa, & in retinendis majorum traditis tenacissima, sancte observat, & sacerdotibus matrimonium liberum relinquit. In diversum abiere sequentium temporum Romani, dum promiscue Clericis interdixerunt matrimonio, etiam jurejurando circa initium professionis suæ renuntiandum; unde non mirum, quando

do

do hodie Romæ rerum potiuntur Clerici, & ad eorum mo-
res vitam reliqui componunt, a Romanis nostri temporis
non tam gratum & acceptum haberi matrimonium, nec il-
lud modis omnibus licitis promoveri. Quantus autem
(4.) olim Romæ ejus fuerit favor, e Jure nostro Civili lucu-
lenter apparet, & speciatim constat e Fragmentis Legis Ju-
liæ & Papiæ, tempore Augusti promulgatæ, quæ sustu-
lit impedimenta nuptiarum & liberorum procreando-
rum, qualia erant (a) parentum moratoria frustratio in li-
beris elocandis, & illis injunctum, ut dotem filiabus ad
procurandum nuptias constituerent (b) jusjurandum liber-
tis de nuptiis non contrahendis impositum a Patronis, qui
jure suo cadere debebant, si tale juramentum exigerent,
(c) cælibatus aut viduitatis conditio à testatore indicta, sed
per Legem citatam Papiam remissa (d) maritorum absen-
tia, & constitutum, ut maritus absens sui commodi causa
solidum e bonis uxoris capere non possit, aliud autem ob-
tinebat, si Reip. causa aberat. Deinde lege Julia & Papiæ
non tantum cælibes & orbi pœnis cogebantur ad matrimo-
nium cum aliis ineundum, & civitatem liberis augendam,
sed & parentibus, liberos plures procreantibus, proemia
proponebantur, scilicet ut aliis in honoribus præferrentur,
mulier ter enixa jus Quiritium consequeretur, uxores, quæ
olim in perpetua erant tutela, libertinæ ob quatuor liberos,
& ingenuæ ob tres tutelâ liberarentur, mares ob unicum
filium vel filiam, sed feminx trium liberorum matres solidum
ex aliorum testamentis caperent, cum antea lege
Voconia fuisset sancitum, ut ex testamento ultra certum
modum capere non liceret; quæ & alia plura L. Juliæ &
Papiæ capita, a *Jacobo Gosbosfredos*, Criticorum Jctorum Prin-
cipe in *Quatuor Fontibus Juris Civilis* uberius exposita satis
ostendunt, quantus apud præcos Romanos matrimonii &
& liberorum procreationis fuerit favor, & hodie Romæ fere
per omnia contrarium obtineat. (5.) Num lupanaria quon-
dam

dam apud Romanos fuerint permiffa, Jcti non conveniunt; plurimi affirmativam tuentur per l. 27. §. 1. de petit. heredit. l. 22. & 29. C. ad L. Jul. de adult. Tacitus quoque lib. 2. Annal. refert, olim debuisse fcorta palam profiteri nomina apud x- diles, credidiffe enim veteres, fatis effe pœnarum adverfus impudicas in ipfa professione flagitii conf. Cujac. ad Nov. 14. Rittersb. ad Nov. part. 12. c. 7. Pufend. de J. N. & G. lib. 6. c. 1. §. 4. Bachov. ad Treutl. vol. 2. diff. 32. §. 3. lit. B. Lauterba. in Different. Juris Civil. & Sax. §. 63. Meier ad Inftit. tit. de public. Judic. Carpzov. in Crim. qv. 70. n. 11. alii negativam defendunt per l. 40. D. de furt. l. 34. §. 5. de rit. nupt. l. 12. §. 11. mandat. l. 5. de donat. l. 27. C. de inoffic. testam. Novell. 14. in- ter quos est Mestertius de Justitia LL. Roman. lib. 2. dub. XI. qui argumenta fua fumfit e Gregor. Tholof. Synt. lib. 10. c. 2. cujus tamen nullam fecit mentionem. Quicquid fit de antiqua Roma, de recentiori res dubio caret, quod lupana- ria permiferit, & Papa certum exinde vectigal perceperit, vid. Rittersb. ad Nov. part. 12. c. 7. n. 16. Carpz. Crim. qv. 70. n. 7. Refert Pontificius Scriptor Thuanus libr. 39. hift. sub init. cum Pius V. in Papam eligeretur, ut non tantum no- mine, fed & factò fe probaret Pium, quod in meretrices, qua- rum Roma a multo tempore frequens & publicum mercimonium erat, multa fevere decreverit, quas & urbe quamprimum excede- re, aut nubere, & si non obtemperarent, publice flagellis cadi juffit. Cum vero moneretur, inter tot cœlibes sublatis fœminis, majoris vi- tii, quod Romanis jam olim B. Paulus exprobatu (refpicit Thua- nus locum ad Rom. 1. v. 27. ubi Apoftolus dicit: mafculi reli- cto naturali ufù fœminæ exarferunt fua libidine alius in alium mafculi in mafculis fœda perpetrantes & compensationem, quam oportuit, erroris fui in fe recipientes) periculum fubeffe, ita eas tulit, ut lupanari includerentur, nec, ut prius, libere to- tam urbem interdii nocturne vagarentur, ratus, pudore utrinque incuffo, & illas priori vite renuntiaturas, & viros infamiam ve- ritos ad ea loca non ituros, qua vero in meretricia professione

morentur, in sterquilino defodi mandavit. Intercessit initio urbis Senatus, a Sacro ordine, qui palam non audebat, clam instigatus, hoc decreto hospitiorum pretia vilescere, & ad nihilum redigi, libertatem antiquam tolli, nec matronarum pudicitiam, inter tot calibes integram & inconcussam aliter servari posse, nisi pristina libertas restitatur. (6.) Liberi consensum parentum, in quorum sunt patria potestate, de jure civili requirere tenentur, ut etiam absque illo nuptiæ dicantur non consistere l. 2. D. de rit. nupt. Sed nova Roma per legatos suos in Concilio Tridentino Sess. 24. aliud statuit: Sancta Synodus anathemate damnat eos, qui falso affirmant, Matrimonia a filiis familias sine consensu parentum contracta, irrita esse, & parentes ea rata vel irrita facere posse. Multi Patres in Concilio illo circa hanc rem diffensere, uti Jesuita Cardinalis Pallavicinus in Historia Concil. Trident. lib. 23. cap. 9. §. 5. testatur: Collectis suffragiis Princeps Legatorum elata voce pronuntiavit &c. Decretum de clandestinis placuit majori parti Patrum, displicuit plusquam quinquaginta Patribus, inter quos est illustrissimus Cardinalis Simonetta, Sedis Apostolica Legatus, Decretum non approbat, se tamen remittens Sanctissimo Domino Nostro (Papæ.) Forte Patres Tridentini hanc ob causam, quoniam vota non aderant consentientia, de contractis matrimoniis, non de sponsalibus, de quibus tamen potissimum erat quaestio, canonem formarunt, sed si praxin Ecclesiæ Romanæ respiciamus, etiam ad sponsalia extenditur, quo casu Protestantes jure meritoque contradicunt. (7.) Veteres Romani, cum gentiles tum Christiani, legibus suis prohibuerunt conjugium in tertio gradu inter consanguineos & affines, recentiores autem in octavo, computando gradus juxta Jus Civile, sed juxta jus canonicum in quarto lineæ collateralis & æqualis & inæqualis; ratio redditur in c. 2. X. de consanguinit. & affin. quia quatuor sunt humores in corpore, qui constant ex quatuor elementis; sed alia eaque prægnantior subest, quam Anton. de Dominis de Rep. Eccles. lib. 5. c. 11.

n. 78. explicat: *Non alia de causa Romani Pontifices usque ad quartum gradum extenderunt prohibitiones, nisi ut frequentiores essent dispensationes, ex quibus immensa pecunia in eam Curiam confluit, & assignata sunt in Cancellaria pro singulis remotioribus gradibus pretia; nam propinquiores compositiones facere debent sane ingentes, ubi præsertim conjuges vel divites sunt, vel magnates vel Principes.* Hæc ratio haud dubie præcipua fuit, cur Matrimonium ad Forum Ecclesiasticum traheretur. Nam cum Sixtus V. Papa, qui per quinque tantum annos regnavit, & præ reliquis Pontificibus sumtus maximos fecit in opera publica, adhuc hodie Romæ conspicua, moribundus s. milliones vel 50. auri tonnas reliquerit, nemo non intelligit, pecuniam, e dispensationibus matrimonialibus redactam, non minimam illius thesauri summam confecisse. Sed quod vetus Romanorum prohibitio graduum longe sit præferenda recentiori, vel ex eo apparet, quoniam illa per omnia fere convenit cum jure divino Levit. c. 18. & 20. (8) Olim ex pluribus causis permissum erat divortium quoad vinculum, etiam regnantibus Christianis Imperatoribus l. 8. C. de repud. Nov. 22. c. 15. Nov. 117. c. 8. 9. & 14. sed hodie Romæ ne quidem adulterium pro justa divortii causa habetur, licet Christus Salvator eam admittat Matth 19. v. 9. Dico autem vobis, quicumque dimiserit uxorem suam, excepta causa fornicationis, & aliam duxerit, mœchatur; ex quo firmissime concluditur, si adest causa fornicationis, & ducitur alia, non committi adulterium, aliàs frustranea foret exceptio. Hanc consequentiam ut infringat Bellarminus, admodum defudat lib. 1. Controv. de Matrim. Sacr. c. 16. & plures in medium profert responsiones, nervum minime incidentes. Sic vidimus discrimina nonnulla veterum & modernorum Romanorum, quod matrimonium eoque spectantia capita attinet; & ex his, quæ levi tantum brachio attingimus, nec pro ratione instituti fusius persequi licuit, haud dubie satis colligimus, veterum sententias in plerisque

que esse præferendas, nec male Protestantes a quibusdam recentiorum placitis recessisse.

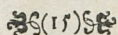
Sed nunc quoque de Candidato Nostro, morum sva-
vitate, & Juris bonarumque literarum notitia commen-
datisimo

DN. JOHANNE JACOBO
Römern/
ARGENTORATENSI,

pro more in Facultate nostra & alibi per Germaniam
passim recepto, verba sunt facienda. Natus is est in Ce-
leberrimo illo scientiarum & liberarum Artium Em-
porio, Civitate quondam Imperiali Libera, nunc Re-
gia Gallica Argentoratensi, Parentibus honestissimis,
Patre JOHANNE Römer/ Aurifabro viro in-
tegrissimo, ante octo annos fati pie functo, & Matre
MAGDALENA Schollin/ femina Pietate,
omnique sui sexus virtute ornatissima, a quibus
in Scholam Germanicam, ad rectius discendas cum
Christianæ fidei rudimentis literas germanicas, pri-
mum missus, postea latinas patrias & gymnasium fre-
quentavit. Sic Classes transit inferiores, subinde do-
mesticorum præceptorum manuductione usus, donec
primam eamque supremam ingrederetur, ex quâ proba-
tis studiorum profectibus, & habita de Monarchia Græ-
corum oratione ad Academicas Lectiones cum elogio
dimissus, ab initio in Stylo & Historia Excellentissimum
Eloquentiæ & Historiarum Professore DN. JOH.
CHR.

CHRISTOPHORUM ARTOPOEUM, in Me-
taphysicis & Logicis disciplinis harum egregium Profes-
sorem, nunc Theologiæ munere conspicuum DN. D.
BERNHARDUM WAGNERUM, in Philoso-
phia Practica celeberrimum Virum DN. D. JOH.
JOACHIMUM ZENTGRAVIUM, hodie Theo-
logum venerandum, quò Præside Disputationem publi-
cam *de Imperio Parentum in liberos* habuit, in Physicis
insignem Medicum DN. D. VALENTINUM SCHEI-
DIUM, in Mathematicis accuratum horum Professō-
rem Dn. JULIUM REICHELTUM docentes inde-
fesso studio audivit. Dein ad Jurium culturam progressus
Collegia frequentavit Illustribus Viri FRIDERICI SCHRA-
GII, Antecessoris tunc Argentoratensis, nunc Camerae
Imperialis Assessoris splendidissimi, Introductiones suas
in Institutiones & Pandectas exquisitori discursu illu-
strantis, & assidua per examina repetitione inculcantis,
cujus viri magna in se merita Candidatus noster mul-
tum deprædicat. Patronos quoque & Præceptores ve-
neratur Antecessores patriæ gravissimos DN. D. UL-
RICUM MARBACHIUM & Dn. D. JOH.
HENRICUM FELZIUM, dum illius lectionibus
super Institutiones & Examen Juris Feudalis Stryckia-
num, hujus vero Discursibus, Usum Politices in Juris
Studio monstrantibus, diligens auditor interfuit. Nec
reticendam duxit industriam singularem Doctissimi Ju-
rii Licentiatii Dn. THEODORI BALTHASA-
RIS NACKII, Consanguinei & Sodalis mei a tri-
vio Scholæ carissimi, qui, nactus docendi facultatem,
Ludvvelli Exercitationes Justinianæas, pariterque titulos

ff. de V. S. & R. J. nervose exposuit. Potissimum vero sibi gratulatur de Collegiis Cognati mei, Summi Jcti, Dn. JOHANNIS SCHILTERI, Consiliiarii & Antecessoris Argentoratensis eminentissimi, super Institutiones suas Juris Civilis, Feudalis, Canonici & Publici habitis. Præterea Collegiis Disputatoriis Præsidi Dn. D. SCHRAGIO in Codicem, Dn. D. MARBACHIO in Pandectas, & Dn. D. FELZIO in Institutiones nomen dedit, ut hoc exercitio ad futuram praxin se melius præpararet; Et postquam animum incessit cupido, exteris visendi regiones, Laufannam indeque Genevam excurrit; non diu tamen ibi substitit, cum in illis Academicis non inveniret, quod Jurium Cultoribus salivam moveret. Igitur remeans inclytam Eberhardinam Tubingensem invisit, liberaliter a famigeratissimo Jcto Dn. D. MICHAELE GRASSIO exceptus; at mutato iterum proposito ad Salanam nostram se contulit, hospitio & convictu Excellentissimi Antecessoris & Consiliiarii Saxo-Isenacensis Aulici & Consistorialis Dn. D. JOH. BERNHARDI FRISII, Hæreditarii in Pösen/ usus, cujus informationi, haud neglectis reliquorum & Professorum & Doctorum juris collegiis, dum hic moratus, potissimum se addixit, & ex ejus ore pleniorē juris civilis scientiam hausit, æternū propterea eidem se devinctum professus. Stimulos quoque a Patrono & Præceptore illo accepit, ut ad summos in Jure adspiraret honores; quare exposito Facultati nostræ desiderio consuetis ipsum subjecimus examinibus, in quibus textus propositos docte resolvendo, & ad quæstiones occurrentes promptè respondendo suffragiis omnium meruit, ut ad ulteriora Spe-

Specimina Inauguralia admitteretur. Quod igitur Deus
Ter Opt. Max. felix faustumque esse jubeat, produce-
mus eum crastina luce in cathedram, ubi lectione Cur-
foria supra citata suam Auditorio probabit eruditionem.
Cui actui ut Magnificus Academiae Rector, Patroni, Col-
legæ, Fautores & Amici, omnium Ordinum honoratissi-
mi, frequentes interesse velint, communi Facultatis pa-
riter atque Candidati nomine decenter rogan-

tur. P. P. Jenæ d. XI. Junii

MDCCII.

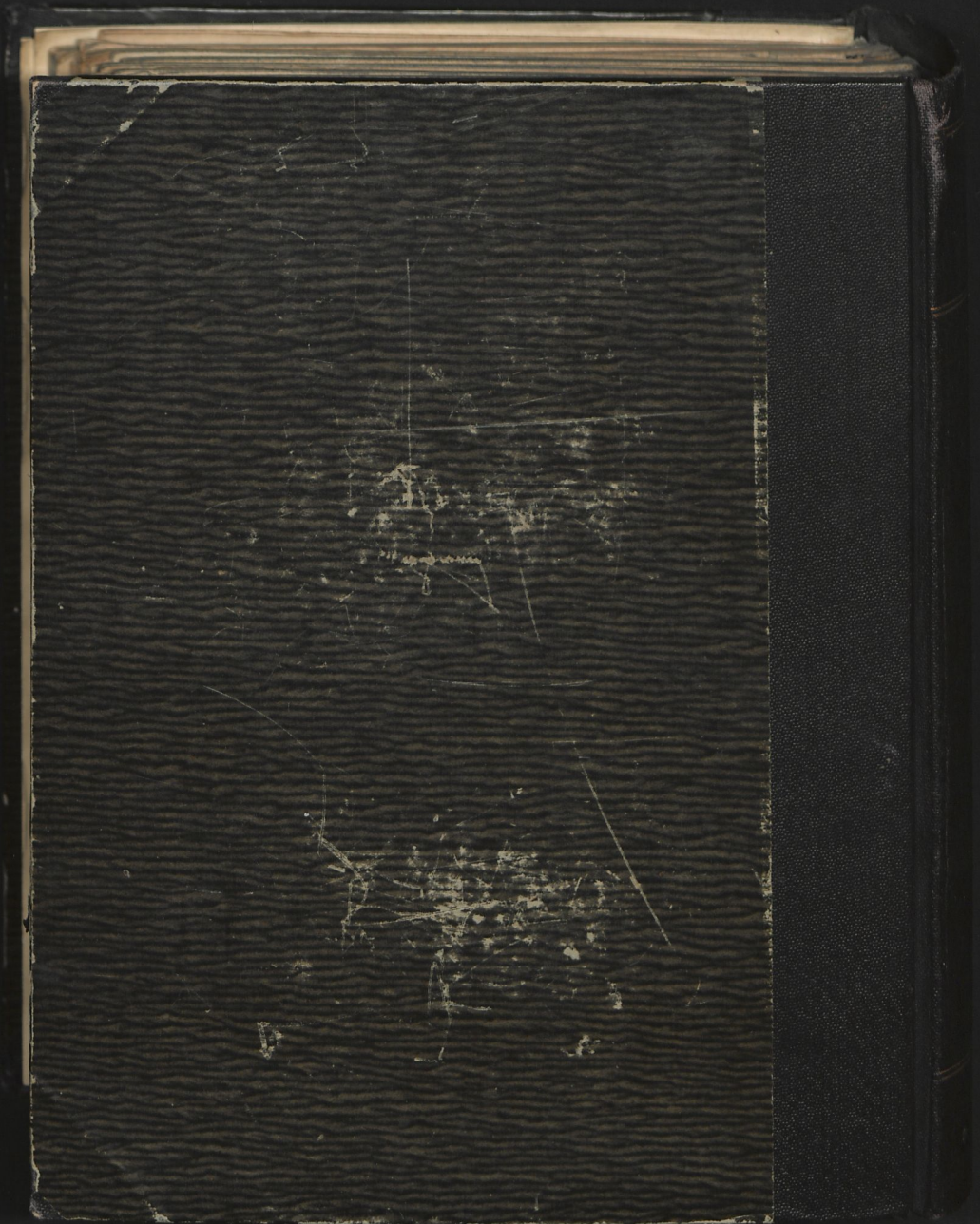
Jena, Diss., 1702

VD -18

f

sb.

28.
GVIL. I
BRVO

PANDECT. P
CVRIÆ
FACVLTI
NAT
COLLEGII

DISCR
QVIBVS MO
ROMANIS IN
MONIVM
DI
PROGR AM.

LITERI

12

II

CI

S,
VS

E.

Farbkarte #13

Centimetres

B.I.G.

Blue
Cyan
Green
Yellow
Red
Magenta
White
3/Color
Black

